

AKTUELT

I denne rubrik bringes nyt om hvad der foregår på den ornitologiske front. Korte rapporter fra foreningens faglige grupper og fuglestationerne, referater fra større møder og symposier, skelsættende nye undersøgelsesresultater, og meget andet. Såfremt du selv har noget, du mener er af faglig interesse, så er du velkommen til at skrive om det.

INTERNATIONAL KONGRES OM FUGLEOPTÆLLINGER OG ATLAS-ARBEJDE

Undertegnede deltog i perioden 8.-12. september 1981 i den 7. internationale kongres om fugleoptællinger og den 5. internationale kongres om Atlas-arbejde. Kongressen blev afholdt i Leon i den nordvestlige del af Spanien nær den portugisiske grænse. I kongressen deltog ca. 100 ornitologer fra USA, Canada, Polen og næsten samtlige vesteuropæiske lande (Spanien, Portugal, Frankrig, Italien, Schweiz, Østrig, Vesttyskland, Belgien, Holland, England, Norge og Danmark).

At give et referat af de mange indlæg på kongressen er umuligt, men hvis særligt interesserede ønsker at se det materiale, som blev omdelt på kongressen, kan man henvende sig til undertegnede på foreningens adresse.

I stedet vil vi lave en status over det internationale arbejde og forsøge at belyse de nye tendenser. Populationsindex over ændringer i ynglefuglebestande udarbejdes nu i England (kortlægningsoptællinger), Frankrig (punktoptællinger), Sverige (kortlægnings- og punktoptællinger), Finland (linjetakseringer), Danmark (punktoptællinger) og USA og Canada (punktoptællinger) og Holland starter med punktoptællinger i 1982.

Indexoptællinger af vinterfugle finder sted i USA og Canada (Christmas bird counts), Finland (linjetakseringer), Sverige (punktoptællinger), Norge (punktoptællinger) og Danmark (punktoptællinger).

Et interessant foredrag om Land- og Bysvale som indikatorer på ændringer i miljøet blev holdt af Hans Oelke fra Vesttyskland. Optællingerne var primært foretaget af skolelærere og deres elever i 1961, 1966, 1971, 1976 og 1981. I denne 20-årige periode havde Landsvalebestanden været næsten konstant, mens Bysvalebestanden var gået betydeligt frem.

En lignende undersøgelse ville det være oplagt at lave i Danmark, dog hvert år i stedet for hvert femte, og med større vægt på landmænd.

Atlas-undersøgelserne over ynglefuglenes udbredelse er afsluttet eller godt i gang i alle vesteuropæiske lande, og den seneste udvikling er forsøg på at gøre Atlasundersøgelserne kvantitative. I Spanien er der således udført et særdeles vellykket forsøg med at kombinere Atlas-registreringer og punktoptællinger. I Portugal og på Færøerne er der ligeledes gjort forsøg på at kvantificere Atlas-registreringen, omend på et simplere og mere usystematisk plan.

Fremover ser det ud til at Atlas-undersøgelserne også vil komme til at foregå i vintermånederne. Holland har taget munden fuld og er nu i gang med at lave Atlas-kort for alle årets 12 måneder. Frankrig er i gang med et vinteratlas, og England starter i denne vinter 1981/82 (november-februar incl.).

Sten Asbirk, Henning Nøhr

NATURRESERVATET VORSØ

Vorsø-reservatet i Horsens Fjord er kendt for at skulle være »et fristed for planter og dyr, også de såkaldt skadelige«. Zoologen Herluf Winge testamenterede hele sin formue til et reservat med dette særlige formål at lade naturen passe sig selv på godt og ondt. Siden 1929 har 47 af øens 62 ha ligget hen som skov og opgivet agerjord. Fra 1979 er de sidste 15 ha, der indtil da blev dyrket af en forpagter, blevet inddraget, således at hele Vorsø nu ligger urørt af menneskehånd.

Fra 1. juli 1979 har Vorsø fungeret som Fredningsstyrelsens fjerde feltstation. Den forskningsmæssige indsats havde indtil da udelukkende bestået af botaniske studier af skovene og de opgivne landbrugsjorder, fulgt op af et nyt arbejde på de i 1979 opgivne arealer. Den zoologiske indsats havde kun været svag og tilfældig.

Efter oprettelsen af feltstationen er en række rutineprogrammer sat i gang. Tre daglige meteorologiske målinger og optællinger af de omkringliggende vandarealers fugle hver 5. dag startede omgående. Sidenhen har man eksperimenteret med forskellige former for småfugletællinger på selve øen. Først i form af punktælling, senere afløst af en 6 km lang linjetælling, på hvilken man dækker hele øens syngende fugle og herved får en ynglefugletælling, der opfylder kortlægningsmetodens krav.

Om efteråret foretages en registrering af en række bærproducerende buske som hyld, tjørn, hunderose og slåen på et areal på 1 ha. Et antal buske plukkes rene for bær, som tælles, vejes, tørres og vejes igen. Tørvægten giver et udtryk for bærproduktionens variation de enkelte år.

En central rolle i Vorsøes fugleliv spiller de overnatende kragefugle og kolonierne af Skarv, Fiskehejre og Råge. Da reservatet blev oprettet, fandtes ingen af dem, men man vidste, at alle tre arter havde været der i 1800-tallet og sikkert længe før. Allerede i 1930-erne indvandrede Fiskehejren igen. Skarven, som var udryddet som dansk ynglefugl, vendte tilbage hertil i 1943 efter at være indvandret til Langeland, hvorfra den hurtigt blev bortskudt. Og Rågen kom igen i 1950.

Både Skarv og Råge er gennem tiderne blevet betragtet som skadelige for henholdsvis fiskeri/skovbrug og landbrug. Begge arter blev reguleret ved beskydning fra få år efter deres opdukken indtil 1970, hvor Naturfredningsrådet vedtog at sætte en stopper for disse årlige nedskydninger. For Skarvens ved-

Redetær nr. 105: Gråpoppel som har været i brug af Skarver siden 1965 og været udgået de sidste 8-10 år. I 1981 var der 10 reder med en ungefraflyvning på 2,0 pr. rede.

Skarv	948
Råge	602
Fiskehejre	70
Tornsanger	41
Stær	40
Bogfinke	31
Kærsanger	26
Løvsanger	20
Munk	19
Gulspurv	17

De 10 mest talrige ynglefugle på Vorsø 1980.

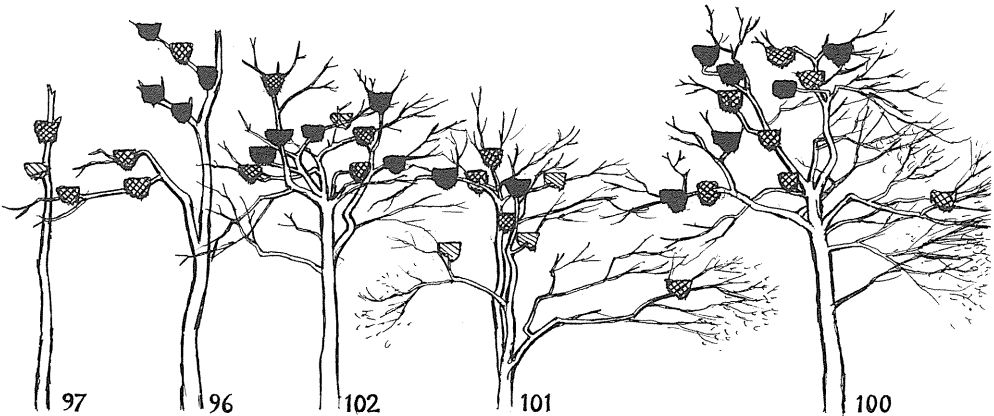
kommende på grund af, at arten var truet i Europa, og at fiskernes klager var på et løst og udokumenteret grundlag. I stedet systematiserede Naturfredningsrådet en registrering af koloniens udvikling og iværksatte årlig ringmærkning. Siden 1977 er ca. 2200 fugle mærket med farveringe, hvori er indgraveret et nummer, der kan aflæses med teleskop. Siden 1980 er der foretaget aflæsninger i kolonien, hvilket har givet oplysninger om dragtskifte, stedtrofasthed, dødelighed ungeproduktion i forhold til alder m.v. I 1980 blev iværksat en rederegistrering af 120 par, fra de ankom, til de forlod kolonien. Et antal træer blev kortlagt og rederne nummereret, og de overvågedes hver femte dag på et par hundrede meters afstand fra kolonien. Det var muligt at følge parringens forløb, redebygning, æglægning, rugning og ungeopvækst. Herved er der kommet oplysninger om yngletidens forskellige faser, bl.a. ungeudvikling og -overlevelse i de forskellige koloniafsnit. I 1981 og -82 blev rederegistreringen udvidet til at omfatte henholdsvis 360 og 330 territorier. Det er meningen at fortsætte denne overvågning, således at man har et årligt mål for Skarvernes ynglesucces. Videre er der

i perioder foretaget indsamlinger af glypboller til bestemmelse af fiskenes øresten, så det er muligt at få oplysninger om fødevariationen gennem ynglesæsonen.

Undersøgelserne i Skarvkolonien blev startet af Poul Hald-Mortensen i 1972 ved iværksættelse af individuel mærkning af redetræer, der månedligt er fotograferet fra starten. Der er således 10 års materiale om redeplacering og kolonistruktur, der fortsættes i den gamle såvel som en nyopstået koloni. Med henblik på fiskeriproblematikken er der foretaget flyoptællinger i 1980 og 81 i hele Skarvens fourageringsområde mellem Djursland og Fyn, også foretaget af personalet på Feltstationen. Vorsø ligger i Ramsarområde nr. 13, og netop dette udgør Skarvens hovedfourageringsområde. Under flytællinger optæles i øvrigt ande- og vadefugle, et materiale, som indgår i Fredningsstyrelsens arkiv over Ramsar-områderne. En årlig ynglefugletælling i hele Ramsar-område 13 foretages også fra Vorsø.

Jens Gregersen og Kaj Halberg
Vorsø, 8700 Horsens

1981	Territorium	♀ besat	3 1/4 - 28 1/2 =	Reder m. ungeprod.		UNGEPRODUKTION	
				↓	↓	♀ ungeprod.	♀ ialt
●	—	—	17	15 = 49 =	3,26	2,88	
■	—	—	20	14 = 35 =	2,50	1,75	
◻	—	—	5	1 = 1 =	1,00	0,20	
			Total = 42	30 85 =	2,83	2,02	

Eksempel på rederegistreringsresultat i fem træer med 42 færdigbyggede reder. I 1981 blev 360 reder i 77 træer overvåget hver 5. dag gennem hele ynglesæsonen. Ynglesucces i figuren viser et resultat, som nogenlunde repræsenterer hele undersøgelsesområdet og derved hele kolonien på 700 par. De førstankomne par, der sandsynligvis overvintrer i området (første fugle ankom 3. januar), okkuperer de bedste redepladser. Her er ungeproduktionen over middel. Næste kategori er de

fugle, som ankommer om foråret og har tilbragt vinteren i Middelhavet. Denne gruppe repræsenterer langt størsteparten af samtlige ynglefugle. Den sidste kategori, som omfatter fugle, der først er udparrede fra 10. april, producerer under middel og udgøres af 3. års og i meget lille omfang 2. års ungfugle. I eksemplet ovenfor er den endelige ungefraflyvning på 2,02 unge pr. par. I hele undersøgelsesområdet er dette tal 2,15.

Motiver fra Vorsø. Foto: Erik Thomsen.

NY DANSK SKARVKOLONI

Bestanden af Mellemskarv her i landet er i disse år i så stor fremgang, at arten har kunnet genetablere sig i nogle af de gamle yngleområder.

I den nordlige del af Kattegat, mellem Limfjordens og Mariager Fjords udløb, er der store områder med ringe vanddybde, som er fordelagtige for Skarven som fourageringsområder. Sidst der fandtes koloni i dette område, var i perioden 1950-55 på nordsiden af Mariager Fjord i Havnsø Skov. Kolonien var i 1952 på 320 par og blev i årene derefter fordrevet ved beskydning.

I 1973 blev den udtørrede Tofte Sø i Lille Vildmose genetableret. En bevoksning af El og Birk i den gamle sø gik gradvist ud og fremtræder idag som næsten helt afløvet, stærkt afkvistet og reduceret til henfaldne stubbe i en højde af 1-7 m.

I løbet af juli 1981 begyndte Skarven at optræde regelmæssigt i denne bevoksning. Fuglene kom ind fra havet for at overnatte. Ved et besøg 12. september 1981 konstateredes 140 fugle. Det var alle unge fugle og langt største parten var 1-års (udruget i 1981). De blev med teleskop gennemgået for ringe. Det viste sig, at 11 bar farveringe. 4 røde (fra Brændegårdssø), 5 hvide (fra Vorsø) og 2 gule (fra Vorsø).

10. april 1982 besøgte området påny. Der sås 3 overflyvende ungfugle som kredsede kort tid over søen.

27. maj 1982 sad der 10 Skarver, heraf 3 ad. med ungfuglekarakter (3. års = 1980), 2 hanner var terri-

toriehævdende og kurtiserede flere gange med hunner. Senere fløj en af hannerne flere gange til en kragerede, hvori der var 3 unger som truede efter Skarven, der hurtigt fløj igen. Flere gange fløj den tilbage til kragereden, men sad der kun kort uden at angribe ungerne.

19. juli konstateredes 5 reder af Skarv, heraf var den ene i kragereden og en anden i træets top. De tre andre var i hvert sit træ i nærheden. Der var rugning i de tre af rederne, medens de to andre formentlig var under æglægning. Blandt et af parrene var den ene farveringmærket med en rød ring, og dragten var sub. ad. (fra 1980 eller 81). I løbet af aftenen kom flokke ind til overnatning, ialt overnattede 275 fugle, heraf 20 adulte. 15 juv. bar hvide farveringe, heraf en fra 1982, ringmærket på Vorsø i maj.

Skarvkolonien i Tofte Sø er hermed etableret af unge fugle fra i hvert fald Vorsø (Østjylland) og Brændegårdssøen (Sydfyn).

Det er sjældent, at Skarven etablerer sig nye steder uden at der i forvejen er en Fiskehejrekoloni. Årsagen til, at det er sket i Tofte Sø, kan skyldes, at der her står udgåede træer omgivet af vand, hvilket er Skarvens optimale ynglebiotop. Det gode udsyn og den fred og ro, der er på den afspærrede lokalitet (privat reservat), har tiltrukket fuglene.

Tiden vil vise, hvilke problemer der vil opstå med denne nye Skarvkoloni.

Lars Abarahamsen og Jens Gregersen,
Vorsø, 8700 Horsens

Summary p. 80.

SKARV *PHALACROCORAX CARBO SINENSIS* YNGLENDE PÅ USÆDVANLIG BIOTOP I DANMARK, 1982

Skarven er under kraftig ekspansion i Danmark i disse år. De eksisterende kolonier bliver større og større, og nye kolonier etableres. Således blev artens femte koloni fundet i 1982, og det var under meget usædvanlige omstændigheder: 12 par har forsøgt at yngle på en lille, træløs holm ved Svanegrunden mellem Samsø og Gyllingnæs, Jylland.

Holmen, der er under én meter over daglig vande, bevokset med marehalm og græsser, er beliggende 23 km fra nærmeste koloni, Vorsø i Horsens Fjord, og 11 km fra fastlandet.

De tolv reder var anbragt tæt sammen inden for et felt på 8 gange 2 meter, ca. 5 meter fra vandkanten. Vigtigste redemateriale var marehalm, der var totalt afgrøvet i et felt på 20 gange 8 meter omkring kolonien. Desuden var brugt tang, kviste og græs til redebygningen. Redernes højde varierede fra 5 til 30 cm, med et gennemsnit på ca. 20 cm. Diameteren var ca. en halv meter.

De tolv reder havde følgende indhold: en rede med fire æg, en rede med tre æg, tre reder med to æg, tre reder med et æg, to reder med hvert et forladt æg, og endelig to tomme reder.

Den 23. maj konstaterede optællerne fra Vorsøreservatet, at der ingen reder var på holmen, og ved en kontroloverflyvning den 21.7. var ynglepladsen tilsyneladende opgivet.

Svanegrunden har i mange år været fourageringsområde for Skarverne fra Vorsø-kolonien.

Det er ikke ukendt, at Skarven yngler på jorden. Det er kendt i forbindelse med eksisterende kolonier fra udlandet og herhjemme, bl.a. fra Vorsø og Brændegårdssøen, men så vidt vides er det første gang, at arten er fundet ynglede på jorden i en isoleret koloni langt borte fra træ- og buskbevoksning.

Poul Henrik Harritz,
Fortebakken 8, 8240 Risskov.

Skarv *Phalacrocorax carbo sinensis* ynglede på Svanegrunden mellem Samsø og Jylland, juni 1982. *The cormorant breeding at the Svanegrunden, between Samsø and Jutland, June 1982.*

Summary: This year (1982) the Cormorant *Phalacrocorax carbo sinensis* has been found breeding in two new colonies in Denmark.

The first of these was found in Tofte Lake (Lille Vildmose) in Northern Jutland, where 5 nests were found in dead trees in a recreated lake.

The second colony was found on a small, treeless island between Jutland and Samsø, where 23 nests were found directly placed on the ground. This colony was later left by the birds.

International Conference on Bird Census and Atlas Studies

Newland Park College, Chalfont St. Giles, Buckinghamshire, United Kingdom
5th-9th September, 1983.

First announcement of the joint 8th International Conference on Bird Census Work and the 6th Meeting of the European Ornithological Atlas Committee.

The conference will include papers on the following:

1. Validation and testing of census methods.
2. Application of census techniques to bird community studies within and between habitats, including:
 - a) Quantitative studies within areas subject to habitat change.
 - b) Bird census work in heterogeneous environments and the problems of edge effects.
3. Description of vegetation and habitats for use in ornithological studies.
4. Atlas studies, including breeding, winter, all-year, presence/absence and quantitative.
5. Data processing methods.

For further information contact R. J. Fuller, British Trust for Ornithology, Beech Grove, Tring, Hertfordshire, HP23 5NR, United Kingdom.

VANDFUGLETÆLLINGER I HELE VADEHAVET 1980-1981

Vadehavet er vel nok det vigtigste naturområde herhjemme. Hundretusinder af ande- og vadefugle tilbringer hvert år en kortere eller længere periode her for at udnytte de store fødemængder både i marsk-områderne, på vadefladerne og i dybene. Vadefuglene er den fuglegruppe, som er mest specialiseret i udnyttelsen af vadefladernes store produktion af især ledorme, dyndsnegle, muslinger og slikkrebs. En idé om, hvor store fuglemængder der kunne opholde sig i den danske del, fik man i slutningen af 60'erne, da Vildtbiologisk Station begyndte systematiske andefugletællinger og Dansk Ornithologisk Forening gennemførte de første vadefugletællinger. Med oprettelsen af DOF's vadefuglegruppe i begyndelsen af 70'erne intensiveredes tællingerne indtil afslutningen i 1978. Vi har således et rimeligt godt kendskab til antallet af ande- og vadefugle, der raster i det danske vadehav, ligesom der i samme periode er gennemført tilsvarende optællinger i de tyske og hollandske dele af Vadehavet.

Medens der således foreligger et omfattende optællingsmateriale fra de nationale delområder, har der kun været gjort enkelte og delvis mislykkede forsøg på at gennemføre samtidige optællinger i hele Vadehavet. I februar 1980 afholdtes på DOF's initiativ et møde i Wilhelmshaven med repræsentanter fra de tre vadehavslande samt deltagelse fra International Waterfowl Research Bureau i England. På mødet blev det besluttet, at der årligt skulle gennemføres 3-4 optællinger, hvor hele Vadehavet skulle dækkes inklusive flytællinger i de vanskeligst overskuelige dele. Herhjemme bliver flytællingerne foretaget af Vildtbiologisk Station, og DOF's Vadehavsarbejdsgruppe står for optællingerne fra land.

Der er foretaget fem optællinger i sæsonen 1980-81. Resultaterne fra hele Vadehavet er sammenstillet i tabellen, med resultaterne fra den danske del til sammenligning. Det er første gang, der bringes en

samlet oversigt over alle vandfuglearterne i det danske Vadehav og i Vadehavet i det hele taget. Desværre generedes tællingerne i april og september 1980 og i marts 1981 af usædvanligt dårligt vejr, hvorfor tællingerne næppe giver det sande billede af, hvad der kan være i disse måneder. Generelt ligger tallene indenfor de rammer, der tidligere har været optalt i de enkelte delområder. Der er imidlertid nogle arter, der kan trækkes frem. Sidst i april 1980 blev der talt 153.000 Knortegæs, hvoraf over 23.000 fandtes i den danske del. De Mørkbugede Knortegæs fra Nordsibirien samler sig ligesom en lang række andre arktiske og nordboreale ande- og vadefuglearter i slutningen af april- og særligt i maj måned i det nordtyske og danske vadehav for at opbygge store fedtdepoter, inden de formodentlig ofte i ét stræk flyver op til ynglepladserne i Nordsibirien, det nordligste Europa og Grønland/Kanada.

Fra hele området bør endvidere fremhæves så enorme tal som 718.000 Alm. Ryler og 318.000 Islandske Ryler i april 1980, 270.000 Sølvmåger og 120.000 Hættemåger i september 1980, samt 636.000 Strandskader og 240.000 Gravænder i november 1980. I øvrigt bemærkes, at der forekommer påfaldende få Islandske Ryler i den danske del sammenlignet med de hundretusinder, som optræder forår og efterår lige syd for grænsen.

De relativt små antal af Alm. Ryle som taltes i 1980 har heldigvis ikke holdt sig. Tværtimod gav tællingen i september 1981 en hidtil rekord på 370.000 Alm. Ryler alene i det danske vadehav og næsten 600.000 vandfugle ialt. Resultaterne fra denne tælling er endnu ikke sammenstillet for hele Vadehavet. I 1982 er der hidtil talt i januar, maj og august, og projektet fortsætter med tællinger dette efterår og næste forår.

Hans Meltofte, Karsten Laursen, Bent Otto Poulsen og John Frikke

Tusindtallig flok af Alm. Ryler ved Jordsand. Foto: Palle Uhd Jepsen.

Resultaterne af de første fem vandfugletællinger i hele det dansk-tysk-hollandske vadehav 1980-81. »Total« angiver antallene sammenlagt for alle tre lande, og »DK« totalerne for den danske del. Parenteser angiver at arten ikke blev optalt i hele området ved den pågældende tælling. En lang række mindre væsentlige arter er udeladt. Efter C. Smit 1982: Wader and waterfowl counts in the international Wadden Sea area: The results of the 1980-81 season. – Wader Study Group Bulletin 35:14-19.

	18.-21. april 1980		13.-16. september 1980		6.-10. november 1980		10.-22. januar 1981		7.-22. marts 1981	
	Total	DK	Total	DK	Total	DK	Total	DK	Total	DK
Skarv	10		953	3	34		32	1	23	
Fiskehejre	(78)	31	(168)	28	(195)	91	(69)		(61)	21
Skestork	27		96						4	
Krikand	4470	488	25000	1490	27100	10300	6170		5470	68
Gråand	6010	1280	38100	1620	114000	27300	113000	19000	45900	9940
Spidsand	1640	520	3500	276	8040	292	10300	9	8760	3130
Pibeand	31900	12100	54900	12300	162000	30400	73700	141	66800	7800
Skeand	391	5	771	117	2350	578	273		263	25
Ederfugl	27200	2740	51700	3740	127000	12300	93200	24600	21400	9310
Gravand	25500	6170	143000	10200	241000	33200	106000	9500	65600	13900
Grågås	1430	38	817	36	2030		994	9	1850	10
Blisgås	26		1		119		7390		7830	10
Sædgås	10		53		350		2220		160	3
Kortnæbbet Gås	220	220	15		183	76	32	15	8910	8520
Knortegås	153000	23500	1500	857	38000	7570	23500	1050	45400	12500
Bramgås	11400		1		25100	5	4930	23	34400	28
Pibesvane					378	48	724	304	250	73
Sangsvane					37	20	23	17	208	95
Strandskade	203000	32800	510000	22600	636000	29500	450000	13400	326000	25900
Vibe	(4220)	1470	29200	16100	15800	6660	1870		13800	888
Stor Præstekrave	1300	205	5370	218	470		177		2180	76
Hvidbr. Præstekrave	321	22	318							
Hjejle	40600	11500	35900	12500	28000	9330	4340		16000	38
Strandhjejle	18100	2580	36400	837	15900	219	5140		3970	
Stenvender	2560		3070	33	2210	11	3350		1810	
Dobbeltbekkasin	129	30	1850	534	3390	301	166	1	128	5
Storspove	61700	3080	97700	1800	113000	1950	85000	1230	70500	319
Småspove	159	1	307	1	2	2			3	
Stor Kobbersneppe	669	55	98						318	
Lille Kobbersneppe	67100	8810	52900	4290	35900	5830	28900	220	33200	7070
Rødben	27800	2950	29100	1920	17900	1400	12200	226	11200	250
Sortklire	530		3350	13	115	2	4		17	
Hvidklire	419	167	3480	192	101	1			9	
Islandsk Ryle	318000		283000	22	208000	1430	71100	158	98100	6010
Dværgryle	189		275	3	43					
Alm. Ryle	718000	142000	547000	67500	588000	38800	132000	5080	275000	7530
Krumnæbbet Ryle	3		2140	340						
Sandløber	1480	151	6280	58	2590		2400	90	1470	5
Brushane	169		948	76	57		10		36	8
Klyde	8050	724	27200	1140	10700	2	306		3910	61
Svartbag (555)	(236)	251	10900	710	8170	400	5620	275	3220	130
Sildemåge	(236)	47	2850	4	1140	5	23		1540	1
Sølvmåge (99100)	(9320)	9510	270000	26900	210000	22100	127000	15700	(116000)	14300
Stormmåge	(43100)	5240	42600	10100	33900	6460	21900	5920	21100	4540
Hættemåge	(236)	9830	270000	26900	26300	3670	12500	1450	30200	2400
Fjordterne	(245)	5	762	8						
Havterne	(84)	34	710	118						
Hav-/Fjordterne	(986)		610							
Splitterne	(1173)	2	487	17						
Dværgterne	(23)		86							
Total	1910000	279000	2670000	218000	2740000	256000	1440000	101000	1380000	124000

Nyt navneudvalg

Hovedbestyrelsen har vedtaget at nedsætte et navneudvalg med begrænset kompetence. D.v.s. at udvalget skal navngive de fugle, der er *nye* i den danske fauna. Ideen med dette udvalg er at undgå, at arter, der optræder for første gang i landet, bliver belemet med klodsede eller lidet karakteristiske navne, der ofte vil være oversættelser fra engelsk eller latin. Hermed er ikke sagt, at det ikke undertiden vil være rimeligt at bruge en direkte oversættelse fra udenlandske navne.

I de senere år er der på dansk udkommet adskillige håndbøger, der beskriver arter, som så senere er forekommet i Danmark. Oversætterne af disse bøger har ofte været nødt til at finde et dansk navn i en fart, og på den måde kan et, måske mindre velovervejet, navn komme til at indgå i danske ornitologers sprogbrug. Udvalget er nedsat for at undgå, at den slags lidt tilfældige navne vinder indpas i vor ornitologiske litteratur. Erfaringen viser, at det ofte volder stor irritation at ændre fuglenavne, der har været i brug i en årrække. Som eksempel kan man erindre

om Salomonsens mislykkede forsøg på at indføre navnet Bøgesanger for Skovsangeren.

Der er ikke fastlagt nogen retningslinier, der *skal* følges. Derimod kan der siges noget om, hvilke former for navngivning, vi vil forsøge at undgå:

- 1) fuglenavne på mere end to ord bør ikke accepteres (f.eks. Stor Sorthovedet Måge).
- 2) fuglenavne med personnavne som en del af navnet bør kun anerkendes, hvis det har vist sig umuligt at finde et karakteriserende prefix.
- 3) korte navne vil blive foretrukket fremfor lange, såfremt det korte er mindst lige så karakteristisk som det lange.

Udvalget består af redaktionen af DOFT samt et medlem af Sjøldenhedsudvalget. Vi er naturligvis meget åbne over for ideer fra alle interesserede, som kan henvende sig til undertegnede eller til redaktionen. Hjælp os med at finde *gode* navne til de nye danske fugle.

Lad mig slutte med et par eksempler på fugle, der fremover i foreningens publikationer vil blive benævnt med det navn, der står i højre kolonne:

Latinsk navn	Tidl. dansk navn	Nyt dansk navn
<i>Calidris mauri</i>	Vestlig Dværgryle	Alaskaryle
<i>Larus pipixcan</i>	Franklins Måge	Præriemåge
<i>Phylloscopus schwarzi</i>	Tyknæbbet Løvsanger	<i>Pilesanger</i>
	Schwarz's Løvsanger	

BPN

Grønt Råd for Hovedstadsområdet

På et møde den 2. juni 1982 blev »Det Grønne Råd for Hovedstadsområdet« oprettet.

Initiativtagerne og deltagere er en række grønne organisationer, hvis fælles formål er baseret på natur- og miljøbevarende hensigter, og hvis medlemmer er i besiddelse af en viden, der vil kunne anvendes i arbejdet for at bevare naturen og landskabet.

Formålet med Det Grønne Råd er at skabe et organ, der kan koordinere og formidle de fagligt baserede naturbeskyttelsessynspunkter til befolkningen og til de planlæggende og administrative myndigheder i Hovedstadsområdet.

Rådet vil både tage konkrete sager op og udtale sig om generelle naturbeskyttelsessynspunkter.

Følgende foreninger har foreløbigt tilsluttet sig oprettelsen af Det Grønne Råd:

Biologforbundet,
 Danmarks Naturfredningsforening,
 Dansk Botanisk Forening,
 Dansk Ornitologisk Forening,
 Entomologisk Forening,
 Geografforbundet,
 Natur og Ungdom

Det Grønne Råd er indstillet på at optage andre grønne foreninger, hvis formål er i overensstemmelse med rådets.